

Vraag 1:

Kan er voor de amendementen die aangenomen zijn bij de behandeling van de omgevingsvisie aangegeven worden hoe deze zijn verwerkt in de omgevingsverordening?

Antwoord vraag 1:

In een tweetal amendementen is expliciet verzocht om zaken in de Omgevingsverordening te regelen.

N.a.v. amendement 211 inzake waterveilig bouwen in waterveiligheidszone H5 is artikel 3.8 aangepast en is in artikel 3.7 van de voorliggende Wijzigingsverordening Omgevingsverordening een motivatieplicht opgenomen voor bouwen in H2-H4. Over het toevoegen van de bijbehorende kaarten is artikel 13.1 in het delegatiebesluit opgenomen (zie ook pag. 9 van het Statenvoorstel).

Amendement 226 bepaalt dat in de eerstvolgende wijzigingsverordening na september 2026 kaartlagen moeten worden opgenomen voor energieopslag. Dat is in de nu voorliggende wijzigingsverordening dus nog niet aan de orde.

De overige amendementen hebben niet geleid tot bepalingen in de gewijzigde Omgevingsverordening. Dat kan zijn omdat het betreffende amendement een opdracht betreft aan de Provincie zelf, bijvoorbeeld voor de onderbouwing van maatregelen. Dan volstaat de passage in de POVI, die is immers zelfbindend (de Omgevingsverordening is gericht op derden). Een andere reden kan zijn dat het amendement betrekking heeft op aspecten die geen plek hoeven te krijgen in de Omgevingsverordening (bv wensgebieden zon, of pachtcontracten). Of omdat het amendement uitsluitend gericht is op het aanpassen van de tekst in de POVI.

Vraag 2:

Is het met voorliggende verordening nog mogelijk om een huiskavel (met bestemming landbouwgrond, bedrijventerrein) te onteigenen voor natuurcompensatie?

Antwoord vraag 2:

Onteigening is een apart juridisch instrument. De regels voor onteigening staan in de Omgevingswet. De Omgevingswet (artikel 11.6) kent drie typen besluiten die een grondslag voor onteigening kunnen vormen. Dat zijn: een vastgesteld omgevingsplan, een verleende omgevingsvergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit en een vastgesteld projectbesluit. Andere soorten besluiten, zoals bijvoorbeeld een omgevingsverordening, kunnen niet dienen als grondslag voor een onteigeningsbeschikking.

Vraag 3:

Wat is het landelijk beleid en de verwachting van nieuw landelijk beleid m.b.t. tot ontgronding en hoe staat dit in verhouding met de opgenomen regels in de verordening?

Antwoord vraag 3:

Op 18 augustus 2026 heeft de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat (IenW) de Tweede Kamer geïnformeerd over de grondstoffenvoorzieningszekerheid ([Grondstoffenvoorzieningszekerheid | Tweede Kamer der Staten-Generaal](#)) en de afweging voor het maken van eventuele beleidskeuzes en beleidsinzet.

Het huidige landelijke ontgrondingenbeleid is dat het aan de markt zelf is om te zorgen voor de voorziening in bouwgrondstoffen. De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor het aanvragen van een vergunning voor een ontgrinding. Daarmee is het aan de initiatiefnemer om projecten te ontwikkelen met een goede ruimtelijke inpassing en maatschappelijk draagvlak.

In de brief van 18 augustus 2026 wordt op basis van diverse onderzoeken geconcludeerd dat er op dit moment en de komende tien jaar geen tekorten aan ophoogzand, industriezand en klei verwacht worden. Een uitzondering hierop is grind dat in Nederland in kleinere hoeveelheden commercieel winbaar is dan de binnenlandse behoefte; grind zal, zoals nu al het geval, grotendeels moeten worden geïmporteerd, al dan niet in de vorm van vervangende producten zoals steenslag. Als in de toekomst de winning in Nederland achter zou blijven bij de vraag naar bouwgrondstoffen dan leidt dit niet automatisch tot tekorten. Doordat bouwstoffen volop worden verhandeld tussen EU-Lidstaten worden in zo'n situatie tekorten voorkomen. De markt heeft zich in de afgelopen decennia steeds aan gewijzigde omstandigheden kunnen aanpassen. Ook knelpunten in de vergunningverlening heeft de markt tot nu toe goed opgevangen, zonder zichtbare gevolgen voor de prijs.

IenW stelt dan ook dat er geen aanpassing van het landelijke beleid nodig is. Wel vindt IenW, gezien de belangrijke maatschappelijke opgaven, dat de vinger aan de pols gehouden moet worden zodat indien toch nodig tijdig kan worden ingegrepen. IenW doet dit door het huidige beleid aan te vullen met enkele maatregelen. De belangrijkste maatregelen voor Limburg zijn dat IenW de ontwikkelingen van de beschikbaarheid van bouwgrondstoffen jaarlijks zal monitoren, structureel overleg zal voeren met provincies en winbedrijven en dat IenW jaarlijks strategisch overleg zal voeren met de sector, VRO en alle provincies. Gezien de conclusies van IenW is het niet nodig om het beleid in de POVI op het gebied van ontgrondingen aan te passen.

Voor wat betreft de Omgevingsverordening het volgende. De regels in de Omgevingsverordening betreffende ontgrondingen hebben geen relatie met het landelijke beleid. Het landelijke beleid richt zich namelijk op de grondstoffenvoorziening en de regels in de Omgevingsverordening betreffen kleinschalige ontgrondingssituaties zonder commerciële winning die vrijgesteld worden van vergunningplicht voor de activiteit ontgrondingen. De Omgevingsverordening hoeft dus niet aangepast te worden naar aanleiding van de resultaten van het onderzoek van IenW naar de grondstoffenvoorzieningszekerheid.

Vraag 4:

Kan er een verdeling worden gegeven hoeveel hectare primair landbouwgebied, groen blauwe landbouw zone en verwevingsgebied in de zoekgebieden grondwaterbeschermingsgebieden liggen?

Antwoord vraag 4:

Indicatief gaat het om 8.950 ha Primair landbouwgebied, 8.540 ha Groenblauwe landbouwzone en 2.370 ha Verwevingsgebied.